

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS, kolegji i përbërë nga gjyqtarët: Isa Kelmendi, kryetar, Gyltene Sylejmani dhe Erdogan Haxhibeqiri, anëtarë, në çështjen juridike të paditëses A. Gj. nga ..., të cilën e përfaqëson B, Sh., av. nga ..., kundër të paditurës Posta dhe Telekomunikacioni i Kosovës, sh.a. “Dardania” p.n. Prishtinë, të cilën e përfaqëson R. Xh., për shkak të kompensimit të diferencës së pagës, duke vendosur përkitazi me revizionin e të paditurës, paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, Ac.nr.523/17 datë 19.4.2018, në seancën e kolegjit të mbajtur më 10.9.2018, mori këtë:

A K T G J Y K I M

REFUZOHET si i pabazuar revizioni i të paditurës, paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, Ac.nr.523/17 datë 19.4.2018.

A r s y e t i m i

Me aktgjykimin e gjykatës Themelore në Prishtinë, C.nr.2598/2013 datë 24.8.2016, nën pikën I të dispozitivit aprovohet në tërësi e bazuar kërkesëpadia e paditëses A. Gj. nga Prishtina. Në pikën II të dispozitivit anulohet si i kundërligjshëm aktvendimi i të paditurës Posta dhe Telekomunikacioni i Kosovës, nr..., i datës 7.3.2012. Në pikën III të dispozitivit, detyrohet e paditura Posta dhe Telekomunikacioni i Kosovës “Dardania” p.n. Prishtinë, që paditëses t’ia kompensojë ndryshimin e pagës në mes të gradës 9 dhe 11 për periudhën 1.2.2012 e deri më 12.6.2016 , në shumë neto prej 11.620.00 €, diferencën e kontributit pensional në Fondin e Trustit Pension në emër të punëtorit 5% shumë prej 680,00 €, në emër të punëdhënësit 5% shumën prej 680,00 €, ndërsa duke filluar nga 12.6.2016 t’ia kompensojë paditëses pagën sipas gradës 11 deri sa të ekzistojnë kushtet ligjore si dhe Administratës Tatimore e paditura në emër të kësaj difference duhet t’ia kompensojë tatimin prej 1.291,00 €, në emër të kamatës ligjore shumën prej 1.351,17 € bruto paga në shumë të përgjithshme prej 13.591,00 € dhe t’ia kompensojë shpenzimet e procedurës palës paditëse në shumë të përgjithshme prej 595 €, të gjitha këto kërkesa në afat prej 7 ditësh , nga dita e plotfuqishmërisë së aktgjykimin e nën kërcënim të përbarimit me dhunë.

Me aktgjykimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës, Ac.nr.523/17 datë 19.4.2018, nën pikën I të dispozitivit, vërtetohet aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë, C.nr.2598/13 datë 24.8.2016 në pikën I dhe II të dispozitivit si dhe pikën III të dispozitivit, në pjesën e

kërkesëpadisë lidhur me shpenzimet procedurale të njohura paditëses, me çka ankesa e të paditurës lidhur me këtë pjesë të kërkesëpadisë, refuzohet si e pabazuar. Nën pikën II të dispozitivit të këtij aktgjykimi, aprovohet pjesërisht ankesa e të paditurës, ndryshohet aktgjykimi i ankimuar i Gjykatës themelore në Prishtinë, C.nr.2598/13 datë 24.8.2016 në pikën III të dispozitivit në pjesën e kërkesëpadisë për kompensimin e ndryshimit të pagës , kontributit pensional dhe tatimit në pagë, në të cilën pjesë aktgjykimi i ankimuar ndryshohet dhe gjykohet si në vijim: detyrohet e paditura Posta dhe Telekomunikacioni i Kosovës, sh.a. “Dardania” p.n. Prishtinë, që paditëses A. Gj. nga ..., në emër të diferencës së pagës në mes të pagës 9 dhe 11, për periudhën kohore nga data 1.2.2012 e deri më datë 12.6.2016, t’ia paguaj shumën prej 11.620,00 € në emër të interesit (kamatës) së arritur për këtë periudhë kohore shumën prej 1.351.77 €, për diferencën e kontributit pensional në fondin e Trustit Pensional në emër të paditëses, të paguaj shumën prej 680,00 € dhe për tatimin në pagë në dobi të Buxhetit të Kosovës, të paguaj shumën prej 1.291,00 €.

Kundër aktgjykimit të gjykatës së shkallës së dytë, e paditura me kohë ka paraqitur revizion për shkak të shkeljeve thelbësore të dispozitave të LPK-së dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që të ndryshojnë të dy aktgjykimet e gjykatave të shkallës më të ulët dhe kërkesëpadia e paditëses të refuzohet si e pabazuar ose të prishen dhe lënda të kthehet në rigjykim në gjykatën e shkallës së parë.

I autorizuari i paditëses në përgjigje në revizion thekson se nuk qëndrojnë pretendimet e parashtruara në revizion, propozon që revizioni të refuzohet si i pabazuar gjersa aktgjykimi i gjykatës së shkallës së dytë, të vërtetohet.

Gjykata Supreme e Kosovës, në kuptim të nenit 215 të Ligjit për Procedurën kontestimore (LPK), shqyrtoi aktgjykimin e goditur me revizion dhe gjeti se:

Revizioni i të paditurës është i pabazuar.

Nga shkresat e lëndës rezulton se sipas kontratës së punës nr. ..., datë 20.10.2011 të lidhur në mes paditëses dhe të paditurës, si punëdhënëse, për kohë të pacaktuar, paditësja ka themeluar marrëdhënien e punës në vendin e punës koordinator i ndërrimit në njësinë “Vala”, ndërsa të njëjtës i caktohet paga bazë për punën të cilën e kryen në lartësi të gradës 11 sipas nenit 5 të kësaj kontrate. Mirëpo, me aktvendimin e të paditurës ..., datë 7.3.2012, paditëses i caktohen të

ardhurat personale në lartësi të gradës 9, duke filluar prej datës 1.2.2012 e tutje duke konsideruar këtë aktvendim si pjesë përbërëse e kontratës së punës me këshillë juridike se ky aktvendim mund të ankimohet në Komisionin e ankesave në afat prej 8 ditësh. Padiësja është ankuar kundër këtij aktvendimi por ankesa e saj është refuzuar nga e paditura. Zvogëlimi i gradës së pagesës për paditësen prej 11 në 9 gradë, sipas të paditurës është bërë në bazë të shkresës së ministrit B. B. të datës 6 dhjetor 2011, drejtuar Kryetarit të Bordit të Drejtorëve të paditurës me qëllim të ngritjes së vlerës së përgjithshme të PTK-së, me të cilën shkresë është kërkuar që niveli i shpenzimeve operative vjetore duhet të reduktohet për vitin 2012 në jo më shumë se 20%. Ndryshimin e lartësisë së pagës në rastin e zvogëlimit të gradës të paditëses, gjykata e vërtetoi me ekspertizë financiare.

Duke u bazuar në këtë gjendje të vërtetuar faktike, gjykata e shkallës së parë ka aprovuar në tërësi si të bazuar kërkesëpadinë e paditëses duke vendosur si në dispozitiv të aktgjykimit të saj. E njëjta gjykatë ka gjetur se vendimi kontestues për ulje të gradës është i kundërligjshëm meqë padiësja dhe e paditura janë në raporte kontraktuale sipas kontratës së punës dhe e njëjta kontratë nuk mund të ndryshohet me vullnetin e vetëm njërës nga palët. Sipas nenit 55 të Ligjit të punës, padiësja ka pasur të drejtë në pagë të përcaktuar me kontratën e punës në pajtim me ligjin, kontratën kolektive dhe aktin e brendshëm të punëdhënësit.

Gjykata e shkallës së dytë, në procedurën ankimore ka refuzuar si të pabazuar ankesën e të paditurës dhe ka vërtetuar aktgjykimin e gjykatës së shkallës së parë në pjesën në të cilën është anuluar si i kundërligjshëm vendimi i lartpërmendur i të paditurës me të cilin paditëses i është zvogëluar grada e punës prej 11 në 9 ndërsa të njëjtin aktgjykim e ka ndryshuar në pjesën në të cilën është vendosur për detyrimin e paditëses që paditëses t'ia paguaj diferencën e pagës, bonuset dhe trustin pensional, e më afërsisht të përshkruar si në dispozitiv të aktgjykimit të goditur.

Në një gjendje të tillë faktike, Gjykata Supreme e Kosovës pranon si të bazuar qëndrimin juridik të gjykatës së shkallës së dytë dhe asaj të parë lidhur me aprovimin si të bazuar të kërkesëpadisë së paditëses përkitazi me anulimin e vendimit të të paditurës për zvogëlimin e gradës së punës për paditësen prej 11 në 9, pasi që aktgjykimet e këtyre gjykatave nuk janë marrë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore e as me zbatim të gabuar të së drejtës materiale. Për më tepër, Gjykata e revizionit vlerëson se aktgjykimet e lartcekura në këtë

pjesë nuk përfshihen me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore në të cilat Gjykata e revizionit kujdeset sipas detyrës zyrtare.

Objekt shqyrtimi në Gjykatën e revizionit ishin pretendimet e revizionit përkitazi me shkeljet thelbësore të dispozitave procedurale nga neni 182.2 pika (n) të LPK-së. Gjykata e revizionit vlerëson se këto aktgjykime nuk përfshihen me të meta e paqartësi as në dispozitiv e as në arsyetimin e tyre, përkundrazi të njëjtat janë të qarta, nuk përmbajnë të meta e paqartësi, në arsyetim janë dhënë arsye të mjaftueshme lidhur me fakte juridikisht të vlefshme për gjykim të drejtë të kësaj çështje juridike, të cilat janë të pranuar plotësisht edhe nga kjo Gjykatë, andaj këto pretendime të revizionit u refuzuan si të pabazuara.

U refuzuan si të pabazuara edhe pretendimet tjera të revizionit për shkelje qenësore procedurale nga neni 182.1 lidhur me nenin 190 e 191 të LPK-së, të cilat sipas së paditurës qëndron në atë se gjykata e shkallës së dytë me rastin e vendosjes sipas ankesës së të paditurës, nuk ka mbajtur seancë gjyqësore për shqyrtimin e çështjes në të cilën është dashur të thirrën edhe palët. Këto pretendime të revizionit janë të pabazuara për faktin se gjykata e shkallës së dytë nuk ka gjetur se aktgjykimi i gjykatës së shkallës së parë është mbështetur në gjendjen faktike të konstatuar gabimisht apo në mënyrë jo të plotë, kështu që duke vlerësuar edhe se në procedurën ankimore nuk janë paraqitur fakte dhe prova të reja, edhe gjykata e shkallës së dytë nuk ka pasur për obligim të mbajë seancë gjyqësore në prezencën e palëve lidhur me ankesën e të paditurës.

Qëndron fakti se në raste të tjera të ngjashme, gjykata e shkallës së dytë në kolegje të ndryshme ka vendosur ndryshe, mirëpo, secili aktgjykim i gjykatës së shkallës së dytë në mënyrë të veçantë mund t'i nënshtrohet procedurës sipas revizionit me çka përmes vendimit gjyqësor të Gjykatës së revizionit eliminohet vendimmarrja e ndryshme e gjykatës së shkallës së dytë për situata të njëjta.

Objekt shqyrtimi në Gjykatën e revizionit ishin edhe pretendimet e revizionit për zbatim të gabuar të së drejtës materiale nga neni 78 dhe 79 të Ligjit të punës. Sipas të paditurës padia e paditëses në pjesët ku është kërkuar anulimi i vendimit për uljen e gradës, është e vonuar. Gjykata Supreme vlerëson se në këtë rast paditësja nuk është vonuar me paraqitjen e padisë ngase kontesti kryesisht ka të bëjë me pagesën e diferencës së pagës për shkak të një vendimi arbitrar të kundërligjshëm të paditurës për zvogëlimin e pagës, për të cilën kërkesë në kuptim të nenit 87 të Ligjit të punës, afati i parashkrimit është 3 vite e jo siç pretendohet në revizion se

afati për paraqitje të padisë për paditëses duhet të llogaritet në pajtim me nenin 78 dhe 79 të Ligjit të punës.

Për më tepër Gjykata Supreme e Kosovës vlerëson se i punësuarit ka të drejtë në pagë e cila i caktohet të punësuarit me kontratë të punës në pajtim me Ligjin e punës, kontratën kolektive dhe aktin e brendshëm të punëdhënësit. Paga e paditëses, sipas kontratës së punës ka qenë sipas gradës 11, prandaj ulja e pagës nën këtë gradë është në kundërshtim me dispozitat e kontratës dhe të Ligjit të punës. Kërkesa e aksionarit Qeverisë së Republikës së Kosovës – Ministrisë së Zhvillimit Ekonomik, lidhur me shpenzimet e uljeve operative të e paditura në raport me të hyrat e përgjithshme , nuk mund të jetë bazë për uljen e pagës së paditëses, pasi që në rekomandimin e Qeverisë nuk janë precizuar se cilat shpenzime operative e as që thuhet në atë rekomandim për uljen e pagave dhe se paditura është dashur të paraqet një plan të detajuar operativ lidhur me uljen e shpenzimeve duke i precizuar ato, por një provë e tillë nga ana e të paditurës nuk është paraqitur, andaj thëniet e revizionit në këtë drejtim janë të pabazuara. Nuk ka prova se e paditura ka bërë ndërhyrje në aktet normative të saj lidhur me zvogëlimin e gradave dhe se nuk mund të bëhet kjo me një vendim të njëanshëm të drejtorit menaxhues të paditurës. Prandaj, me kontekst me të lartcekurat pretendimet të parashtruara në revizion paraqiten si të pabazuara.

Për arsyet e paraqitura më lartë dhe në pajtim me nenin 222 të LPK-së, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS-PRISHTINË

Rev.nr.248/2018 datë 10.9.2018

Kryetari i kolegjit,

Isa Kelmendi